

—Nosaltres hem fet i continuem fent política de proximitat. Volem estar amb la gent i parlar-hi. Eixa és la nostra fortalesa.

—Si el PSPV tinguera una mínima possibilitat de governar, hi donaríeu suport?

—Nosaltres tenim un projecte progressista i de País Valencià. Amb els partits centralistes i que practiquen polítiques de dreta, és molt difícil que arribem a entendre'ns-hi.

—No veieu, doncs, cap diferència entre Alarte i Camps.

—Quant a les polítiques que representen, hi veig molt poques diferències. Les polítiques socials, econòmiques i nacionals de l'un i de l'altre són les dues cares d'una mateixa moneda. Personalment i quant a valors democràtics, sí que n'hi veig, de diferències.

—El dissabte 16 d'abril hi hagué la manifestació en commemoració del 25 d'Abril convocada per Acció Cultural en què, entre més coses, es demanava la recuperació del senyal de TV3. No hi va ser present. Per què?

—En primer lloc, la nostra coalició va ser-hi present. En segon lloc, crec que la manifestació s'enfocà malament, tal com vaig dir a Eliseu [Climent, president d'Acció Cultural]. Si s'haguera fet a la porta de la Moncloa, jo hi hauria anat perquè els responsables que no puguem veure TV3 són el PSOE i el PP. A més s'enfocava malament perquè nosaltres no defensem TV3. Nosaltres defensem la nostra Ràdio Televisió Valenciana, que és a les mans del PP però que és nostra. I a partir d'aquí reivindicuem l'intercanvi televisiu i l'espai de comunicació. El projecte estratègic del PP i del PSOE és anul·lar l'espai de comunicació i fomentar la divisió entre catalans i valencians. No s'ha d'oblidar que [José] Montilla va enganyar Eliseu Climent i que ha estat el PSOE que ha blocat la tramitació de la iniciativa legislativa popular al Congrés. De manera que, com que la manifestació s'havia enfocat malament, vaig preferir anar a les Trobades d'Escola Valenciana.

—En tot cas, és el PP que ha obligat a tallar les emissions.

—Sí, sí. I és el PSOE que no ha fet res per a resoldre el marc legislatiu.

Violeta Tena

PRATS I CAMPS

“Som a temps de recuperar i unir les nostres caixes”

Marga Sanz, coordinadora general d'Esquerra Unida del País Valencià (EUPV), encapçala per primera vegada la candidatura a les Corts. Ben segura que la formació superarà el 5%, proposa mesures econòmiques d'impacte.

“Trebball, honradesa i igualtat” és el vostre lema. Tres paraules que pronuncia molt, per exemple, el conseller i portaveu del PP a les Corts, Rafael Blasco.

—Els les diuen tot sovint, sí, però les seues polítiques hi són contràries. Si no, Camps, Ripoll, Fabra i molts més càrrecs públics no serien encausats: a les llistes a les Corts, n'hi ha deu. Contradiuen el codi ètic que van signar a Palma; d'honradesa, en tenen ben poca. Pel que

fa a la igualtat, Caritas ha afirmat que el 24% dels valencians són al llindar de l'exclusió social. I, quant als desocupats, continuen creixent: ja n'hi ha mig milió, i 20.000 famílies no han pogut pagar la seua hipoteca.

—Des del 1999 que EUPV no compareixia als comicis valencians amb el seu nom. Us fa més visibles, això?

—Acabem de complir 25 anys, som a la memòria col·lectiva del votant. Mai no hem desaparegut, el nostre nom i el

nostre logotip no ha deixat de ser present a la papereta. Tot i que els anys 2003 i 2007 vam formar part de sengles coalicions, sempre hem procurat que la nostra imatge hi apareguera amb nitidesa.

—**A mitjan anys 90, la decadència del PSOE us va aportar milers de vots. En solitari, de fet, vau arribar a superar l'11% dels emesos. Si ara no aprofiteu el desgast socialista, voldrà dir que el vostre projecte falla?**

—No. Hi ha una gran expectació social al voltant d'aquest projecte, que de fa dos anys té més autonomia i uns trets identitaris més ben definits. L'impacte de la crisi ha permès que l'electorat diferencie entre unes polítiques i unes altres. Desgraciadament, Zapatero ha apostat per les retallades socials i públiques, tot caient en el xantatge dels mercats financers i dels grups internacionals. El PSOE ha traït els seus onze milions de votants, que fonamentalment pertanyen a la classe treballadora. Tot plegat, vaga general inclosa, ens fa més suggeridors.

—**Hi insistesc: si el PSPV-PSOE baixa del 35% al 30% i Esquerra Unida no se'n beneficia, no en traureu cap conclusió? El vostre únic repte consisteix a superar la tanca del 5%?**

—Tenim clar que superarem el 5% i que bona cosa de vots ens vindran del Partit Socialista i dels joves, d'aquells que voten per primera vegada. És una expectativa sòlida i fonamentada. Cap de les enquestes dels dos últims anys no ens deixa per sota del 5%.

—**Unes enquestes que no són tan amables amb la coalició Compromís. Personalment, us vindria de gust que reptiren a l'hemicicle?**

—Nosaltres pensem que les Corts han de representar la pluralitat social. Esquerra Unida reclamarà l'eliminació de les barreres que impedisquen que hi siguen presents aquells que tenen una base social, ja siga Compromís o un altre.

—**Us agradaria, en qualsevol cas, que Compromís superara ara el 5%?**

—M'alegraria que totes les formacions amb suport a la societat valenciana hi foren presents, Compromís inclosa.

—**En el cas hipotètic que pugua haver-hi un govern progressista, quins aspectes són irrenunciables perquè EUPV hi done suport?**

—Primer de tot vull aclarir que Esquerra Unida no permetrà que ens continue governant la dreta, ni per acció ni

PRATS I CAMPS

per omissió. Ara bé, hi ha qüestions imprescindibles que un govern de progrés hauria d'atènyer de seguida: la primera i principal, ocupar-se dels més desafavorits amb la llei de dependència i la renda garantida de ciutadania prevista a l'Estatut i que no s'ha aplicat encara. Després, caldria impulsar una reindustrialització del País Valencià que generara ocupació i alhora posara fi a la política especulativa de l'actual Consell. També cal crear una xarxa pública d'escoles de zero a tres anys, amb l'objectiu d'inaugurar-ne un centenar a la primera legislatura, i començar a retrotraure els concerts educatius amb un pla de construcció de places públiques, un cas idèntic al de la sanitat. Igualment, fora bo de salvar el medi a través d'una moratòria immediata que aturara l'allau de PAI que són aprovats i en via d'execució a la nostra franja costanera. Finalment, cal una potenciació del valencià, avui en desús, amb un foment de les línies d'immersió i de la normalització, a més de fer costat als llieters i als artistes que el fan servir... Una

normalització que hauria d'estendre's a l'àmbit públic, amb el requisit lingüístic per als funcionaris.

—**La reversió de la gestió privada dels hospitals públics seria molt costosa, encara més en temps de crisi.**

—Abans caldria analitzar els plecs de condicions, perquè fa l'efecte que no es compleixen. En aquest cas, hi hauria la capacitat de rescindir els contractes. De qualsevol manera, un govern sempre ha de tenir fons per a recuperar a gestió pública de la salut, com també ha de poder recuperar les imposicions a les rendes altes i l'evasió fiscal, que significa una pèrdua de 1.800 milions anuals.

—**Proposeu de fer surar l'economia submergida...**

—...que equival al 24% del nostre producte interior brut!

—**Però com cal fer-ho?**

—Calen més inspeccions de treball i d'hisenda, i un conveni entre el Consell i el govern central.

—**I penseu que aquesta fita serà compartida pel govern estatal?**

—Si Zapatero vol fer polítiques socials de debò, ací hi té una pedrera enorme.

—També proposeu de crear una banca pública. És la revolució!

—Som a temps de recuperar i unir les nostres caixes amb la reversió de les SIP que s'han creat. Aquestes tenen uns terminis de vigència, i abans no es consolidava el procés de bancarització, és possible de fer-se enrere. Ara com ara, doncs, encara ho tenim a l'abast. Volem recuperar la CAM i Bancaixa i fusionar-les amb la resta de petites caixes valencianes. Seria una eina financera preciosa en mans del Consell que, conjuntament amb l'Institut Valencià de Finances, dotaria el govern

“Un govern sempre ha de tenir fons per a recuperar la gestió pública de la sanitat”

dels recursos escaients per a fer inversió pública. Podríem impulsar un nou model productiu, ajudar les petites i mitjanes empreses i ajudar els desafavorits.

—El model de concert econòmic que proposa EUPV és homologable al que patrocina Artur Mas?

—No. No pretenem que hi haja cap tracte de favor envers els valencians. El nou sistema de finançament ens ha aportat més diners, però no n'hi ha prou. Ens ha situat de nou entre les comunitats que més aportem —una cosa ben lògica dins d'un estat que volem federal—, però ens fa rebre menys recursos que la mitjana estatal, malgrat tenir una renda *per capita* inferior a la mitjana. Cal reequilibrar-ho, i és ací on hem de posar l'èmfasi. La reforma estatutària del març ha inclòs el factor demogràfic, però ha estat un engany: només fa referència a les inversions en infraestructures de l'estat al País Valencià, sense vincular-ho als pressupostos i sense afectar la sanitat ni l'ensenyament. Per això mateix ens hi vam abstenir.

—El vostre programa electoral preveu el desmantellament de la central nuclear de Cofrents. És viable?

—També parlem de quina manera obtenir els recursos energètics que ara provenen de fonts nuclears, sobretot centrant-nos en les renovables. I a més resulta que la central de Cofrents és de les més obsoletes, disposa de la mateixa tecnologia que la de Fukushima i és en una zona inundable i de risc sísmic.

—Parlem de l'escenari electoral. Presenteu llistes al 85% de la població, però alhora no supereu les 160 candidatures municipals. Atenent que el vot urbà cada cop gira més l'esquena a l'esquerra, aquestes limitacions no són un entrebanc important?

—Les enquestes no diuen això. Nosaltres sempre hem tingut una solidesa de vot a les zones amb més concentració demogràfica. Amb tot, cal recordar que hem passat una etapa difícil, en què

“Els votants diran ara si l'actuació de Compromís ha estat la d'un grup d'esquerres”

alguns dels nostres regidors van abandonar el partit per anar-se'n a Compromís sense cedir les seues actes. Hem hagut de recompondre'ns en aquestes poblacions i hem aconseguit que la nostra papereta encara hi siga.

—Bloc i Iniciativa afirmen que el grup de Compromís vau trencar-lo vòsaltres i no ells. Recorden que tan sols van expulsar una de les cinc diputades que en formaven part, d'EUPV...

—Com sabeu, aleshores jo no era diputada, però malgrat això ho vaig viure de prop i ho vaig patir de valent, com la resta de companys. Glòria Marcos era la portaveu reconeguda per tots els grups de la coalició, i que la remogueren significava l'incompliment dels acords signats. Allò va deixar la resta de diputats d'Esquerra Unida als peus dels cavalls. Sabien que no deixaríem aïllada Glòria Marcos, com a no-adscrita. Era obvi que, fent-la fora, feien fora tots els diputats de la nostra formació.

—Sospiteu que Bloc i Iniciativa, que encara no s'havia escindit d'EUPV, ho tenien tot pactat d'antuvi?

—No vull especular-hi. Els fets van ser els que van ser. Si ho haguérem sospitat, les nostres llistes del 2007 hagueren estat diferents, o no hauríem fet el pacte.

—Enric Morera és d'esquerres?

—Ho ha de dir ell. Només sé que a les restes del Compromís del 2007 hi ha hagut contradiccions. Si Morera és d'esquerres o no ho és, caldrà que ho diguen els votants, aquest dia 22.

—I Mònica Oltra ho és?

—Els votants diran ara si l'actuació de Compromís ha estat la d'un grup d'esquerres: polítiques socials d'esquerres, ètica en la vida pública... Cosa que inclou la lluita contra el transfuguisme i l'ús irregular de les actes de diputats.

—Jorge Alarte és d'esquerres?

—Jorge Alarte representa el PSPV, un partit que encara ha de dir quines polítiques ofereix a la ciutadania, per tal de saber si podem entendre'ns.

—Què fa més por a Camps: el judici que sembla tenir a tocar o que hi haja algun conseller d'Esquerra Unida al proper Consell?

—[Riu.] Camps ha de dimitir de seguida i evitar que la política valenciana continue en aquesta dinàmica d'interrogants successius.

Victor Maceda